יום ד', כ"ד בחשון תשס"ג (30 באוקטובר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ד בחשון**, בשנת תשי"ז(1956-5717), חדרו כוחות צה"ל לתוך שטח מצרים וכבשו את העיירה כונתילה. כוחות מוצנחים תפסו צומת דרכים חשוב בקרבת תעלת סואץ. **כך החל המבצע הצבאי הגדול ביותר שערכה ישראל מאז קום המדינה - מבצע קדש.**
בשבעה ימי לחימה, כבש צה"ל את כל חצי האי סיני, השתלט על האי טיראן, וגם על רצועת עזה. במבצע משותף עם צבאות בריטניה וצרפת נכבשה תעלת סואץ. בין 171 חיילנו שנפלו, היה גם אלוף פיקוד הדרום, האלוף אסף שמחוני, שנספה בתאונת מטוס.

לקראת מבצע קדש...

1956 היתה אחת השנים הסוערות ביותר שידעה ישראל מאז הקמתה. תקריות לאורך הגבולות וחדירת מסתננים ואנשי פידאיון היו עניין כמעט יומיומי. ישראל לא יכלה להמשיך במצב זה לאורך זמן.
הרמטכ"ל **משה דיין** דחף להכרעה צבאית עוד בשלהי 1955. בן-גוריון, שחזר באותה עת לתפקיד ראש-הממשלה (בנוסף לתפקידו כשר הבטחון), עיכב בעדו. הוא ביקש לחזק את צה"ל ועמד על כך שישראל תיהנה מתימוכין מעצמתיים. ביולי 1956 נראה היה שהדבר מתקרב לידי מימוש. מצרים הלאימה את חברת תעלת סואץ וקוממה נגדה את בריטניה וצרפת, שהיו להן מניות בתעלה. שתי מעצמות אלה התחילו לתכנן מבצע צבאי נגד מצרים, וישראל מצאה בהן בעלות-ברית. בשורה של מפגשים בצרפת, בהשתתפות אישים ישראליים בכירים, ביניהם בן-גוריון עצמו, וכן שר החוץ הבריטי, סוכם על מבצע של צה"ל בסיני, ומיד לאחריו מבצע השתלטות בריטי-צרפתי על תעלת סואץ.
בינתיים החמיר המצב בגבול ירדן והדבר הסיט את תשומת-הלב הבין-לאומית מההכנות בגבול הדרומי. התקפות הפידאיון התרבו ופעולות-הגמול נגדן בחודשים ספטמבר-אוקטובר 1956 שוב לא נתנו את התוצאות המקוות. גם מספר האבדות הישראליות בפעולות אלה עלה. היה צורך להכריע אף בנקודה זו וחיסול הבסיס המצרי ברצועת עזה נראה חיוני מבעבר.
בעוד כל העיניים מופנות לגזרת ירדן, יצא צה"ל למלחמה בחזית מצרים....

והתוצאות...?

ישראל כבשה במבצע בזק את חצי-האי סיני ורצועת עזה, אולם לא החזיקה בהם זמן רב. הלחץ עליה, מצד ארה"ב והאו"ם, היה כבד, ואליו נוספו בתחילה גם איומים של ברה"מ לפגוע בישראל. על-אף ההצהרות הישראליות הראשונות על נחישות להחזיק בשטחים שנכבשו, החל מאבק שעיקרו **היה נסיון ישראלי לקבל ערבויות מוצקות ככל האפשר** בתמורה לנסיגה מרוב השטחים. הנסיגה הישראלית, בשלבים ובאיטיות, עוררה מורת-רוח בארה"ב. בישראל התפתחו רגשות אנטי-אמריקניים. הממשלה השהתה את פינוי הכוחות, ורק משנתקבלו הבטחות מוושינגטון בדבר חופש השיט במצרי טיראן – נמשכה הנסיגה, וישראל פינתה גם את שארם א-שיח'. בשלב האחרון היא ניסתה להשאיר בידה את רצועת עזה – וללא הצלחה. נשיא ארה"ב, אייזנהאור, שיבח בשדר לבן-גוריון את החלטת ישראל לסגת, והבטיח לו ש**"לישראל לא תהיה סיבה להצטער."**... [ספר המאה]

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]
מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל